



ב"ל (נצרת) 12335-04-12 - סבטלנה רויף נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 12335-04-12 - סבטלנה רויף נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 12335-04-12

סבטלנה רויף

ע"י ב"כ עו"ד ניקולא בולוס

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[07.02.2013]

בפני כב' השופטת עידית איצקוביץ

ע"י ב"כ עוה"ד שרה מינטוס

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים מיום 8.11.11 (להלן: "הוועדה לעררים"), אשר התכנסה

בעקבות פסק דין שניתן על ידי כב' השופטת יעקבס, מיום 24.7.11 בתיקב"ל 53546-02-12.

2. הוועדה לעררים הותירה על כנה את החלטתה הקודמת, לפיה למערערת נכות רפואית בשיעור משוקלל של 48%.

3. רקע לערעור:

א. המערערת ילידת 18.10.57, הגישה תביעה לנכות כללית.

ב. ביום 19.10.10 התכנסה ועדה רפואית לעררים בעניינה של המערערת אשר קבעה כי למערערת נכות בשיעור

משוקלל של 48%. בעקבות החלטתה זו הגישה המערערת ערעור לבית דין זה אשר התברר כאמור בפני כב'

השופטת יעקבס.

ג. במסגרת בירור הערעור בפני כב' השופטת יעקבס, הגיש המשיב הודעה שנתקבלה ביום 12.7.11 (להלן: "הודעה"

או "הודעת המשיב") ובה, בסעיפים 6 ו 7 להודעתו, הסכים להחזיר את עניינה של המערערת לוועדה לעררים.

כך, נרשם:

"6. מכיון שבעניינים רפואיים עסקינן ראוי יהיה כי העניין יוחזר לוועדה הרפואית לעררים על מנת שתיתן דעתה לעובדת

היות המערערת מטופלת בתרופה ותשקול האם בשל כך יש מקום לשנות את קביעותיה בענין מצב המחלה בין

התאריכים 11.10.2010 - 1.11.2008.



7. ואם כבר משיבים את העניין הרי שיש מקום להורות לוועדה לבצע תחשיב משוקלל מחדש באשר לאחוזי הנכות שנקבעו למערערת ומתוך התייחסות לתחשיב שערך ב"כ המערערת במעמד הדיון ביום 28.6.2011, הוראה אשר יש בה כדי לקצר את ההליך כפי הוראת כבוד ביה"ד מיום 28.6.2011.
- ד. בהעדר התנגדות מטעם המערערת, כב' השופט יעקבס בפסק דינה מיום 24.7.11 נתנה תוקף של פסק דין לסעיפים 6 ו-7 להודעת המשיב (להלן: "פסק הדין").
- ה. בעקבות פסק הדין התכנסה הוועדה לעררים, בהרכב שכלל אונקולוג פנימי, אורטופד וכירורג. הוועדה לעררים התייחסה לתרופה אשר מטופלת בה המערערת וכך קבעה:
- "בתקופה הנדונה מ 1.11.08 - 11.10.10 החולה קיבלה טיפול הורמונלי לסרטן השד תחילה בטמוקסיפן שהוחלף בהמשך לאותה התקופה לפמרה. אלה תרופות הרמונליות עם מיעוט תופעות לוואי בהשוואה לכימוטרפיה והטיפול בכל אחת מהתרופות האלה אינו משנה את המצב הנכות או המצב הבריאותי של החולה. לכן אין מקום לשנות את אחוזי הנכות בגין הטיפול בתרופות הנ"ל לגבי התקופה דלעיל.
- הוועדה משאירה את אחוזי הנכות כפי שנקבעו בוועדה 19.10.10"
4. טענות ב"כ המערערת, בתמצית:
- א. לעניין שקלול אחוזי הנכויות - טוען ב"כ המערערת כי הוועדה לעררים לא קיימה את הוראות פסק הדין. הוועדה לעררים לא הסבירה את תחשיבה ולא ביצעה תחשיב משוקלל מחדש, תוך התייחסות לתחשיבה של ב"כ המערערת כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 28.6.11.
- ב"כ המערערת סבור כי שקלול נכון של אחוזי נכותה של המערערת מגיע לנכות בשיעור של מעל ל- 50%.
- כמו כן, התייחס ב"כ המערערת (בהודעתה מיום 7.1.13) לחישובו של המשיב את הנכות המשוקללת וטען כי יש לכלול בחישוב המשוקלל את נכותה בגין שבר בחוליה, המקנה לה נכות בשיעור של 5%.
- ב. לעניין מצב מחלתה של המערערת לנוכח תרופת טמוקסיפן (להלן: "התרופה") שנטלה - הוועדה לעררים טענה עת שקבעה כי מחלת סרטן השד ממנה סובלת המערערת אינה פעילה עוד. לטענתה, ניתן ללמוד מהמסמכים הרפואיים שעמדו בפניה על המשך קיומה של המחלה.
- בהודעתו מיום 7.1.13 טען ב"כ המערערת, בניגוד לעמדת הוועדה לעררים, כי התרופה שהמערערת נטלה אינה תרופה הורמונלית בלבד.
- ג. המערערת מבקשת כי עניינה ידון בפני ועדה בהרכב אחר.
5. טענות ב"כ המשיב, בתמצית:
- א. הוועדה לעררים פעלה בהתאם להוראות פסק הדין עת שקבעה כי התרופות שבהן טופלה המערערת הינן הורמונליות ואין בכך לשנות את אחוזי הנכות שנקבעו לה בגין טיפול תרופתי.
- ב. לעניין טענות המערערת הנוגעות לשקלול הנכויות - אין חולק כי הוועדה לא ביצעה בעניין זה את הוראות פסק הדין הקודם אך אין זה מתפקידה ומומחיותה של הוועדה לעררים לערוך תחשיב משוקלל של הנכויות. הוגשה תעודת עובד ציבור ממנה עולה כי החישוב של הנכות המשוקללת הוא נכון.
6. החלטת הוועדה לעררים - דיון והכרעה:
- הלכה פסוקה היא כי כאשר עניינו של מבוטח מוחזר על ידי בית הדין לוועדה הרפואית לעררים בפסק דין המלווה בהוראות, על הוועדה למלא אחר אותן הוראות באופן מלא.
- על כן, עלינו לבחון האם קיימה הוועדה לעררים את הוראות פסק הדין.
- בהתאם להנחיות פסק הדין, היה על הוועדה לעררים לשקול האם העובדה כי המערערת טופלה בין התאריכים 11.10.2010 - 1.11.2008 בתרופה ישבה כדי לשנות את קביעתה "בענין מצב המחלה".
- עיון מעמיק בהודעת המשיב (בעקבותיו ניתן פסק הדין הקודם) מלמד כי אין ספק שמטרת השבת עניינה של המערערת לוועדה לעררים היתה כדי ללמוד על "מצב" מחלתה של המערערת בתקופה בה נטלה את התרופה ולא על מהות התרופה עצמה.
- המשיב עמד על כוונתו בסעיף 4 להודעתו, לפיה "קיימת חשיבות מכרעת בשאלה האם למערערת נרשמה התרופה כטיפול תרופתי (קרי, המחלה פעילה) או מניעתי (קרי, המחלה ברמיסיה)".
- הוועדה לעררים לא פעלה בהתאם להוראות פסק הדין במובן זה שלא התייחסה כראוי להוראות סעיף 6 להודעה. הוועדה לעררים אמנם נתנה הסבר באשר למהות השימוש בתרופה תוך שנימקה כי אין השפעה לשימוש התרופה על שיעור נכותה של המערערת אך לא עמדה על השאלה, אותה העלה המשיב עצמו, והיא "האם למערערת נרשמה התרופה כטיפול תרופתי (קרי, המחלה פעילה) או מניעתי (קרי, המחלה ברמיסיה)".



באשר לטענות ב"כ המערערת הנוגעות לתחשיב המשוקלל של הנכויות, אין ספק כי הוועדה לא ביצעה זאת בעצמה, כדרישת פסק הדין. אולם, אם החישוב שנערך הוא כדין ונכון, לא תהיה שום תועלת מהחזרת עניין לוועדה על מנת שזו "תעתיק" את החישוב שנערך מטעם המשיב, כפי שעולה מתעודת עובד הציבור של מר מישל מועלים, מנהל מחלקת נכות כללית של המשיב.

בדיקת תחשיבו של המשיב תוך התייחסות לטענות המערערת בעניין אינו מלמד על טעות חישוב בשקלול נכויותיה של המערערת.

יוער כי טועה ב"כ המערערת בטענתו כי יש לכלול בשקלול נכויותיה את שיעור הנכות אשר נקבע למערערת בגין שבר בחוליה בהתאם לסעיף 37 (8) א' לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956.

מדובר בנכות אשר אינה נכללת בשקלול הנכויות לצורך נכות כללית וזאת בהתאם לאמור בתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (קביעת אחוזי נכות רפואית, מינוי ועדות לעררים והוראות שונות), תשמ"ד-1984.

לאור האמור, הנני סבורה כי הוועדה לעררים לא קיימה את המוטל עליה בכל הנוגע לסעיף 6 להודעה. מצאתי כי נפלה טעות משפטית, אשר מצדיקה להחזיר את עניינה של המערערת לוועדה לעררים פעם נוספת. מאחר ומדובר בוועדה לעררים שישבה בהרכב מתאים, ולא הוכח שהיא "נעולה" בדעתה, לא קיימת הצדקה להעביר את העניין בפני ועדה רפואית לעררים בהרכב חדש.

7. לאור האמור לעיל, דין הערעור להתקבל בחלקו.

עניינה של המערערת יוחזר לוועדה רפואית לעררים, באותו הרכב, על מנת שתפעל כדלקמן:

א. תקבע האם למערערת נרשמה התרופה כטיפול תרופתי (קרי, המחלה פעילה) או מניעתית (קרי, המחלה ברמיסיה).

ב. במידה ותקבע הוועדה לעררים כי התרופה נרשמה למערערת כטיפול תרופתי, תשקול הוועדה לעררים האם בשל כך יש לשנות את שיעור נכותה בגין מחלת סרטן השד.

על המשיב לשלם למערערת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 1,500 ₪.

8. כל צד רשאי להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלת פסק הדין.

ניתן היום כ"ז שבט תשע"ג, 07/02/2013 בהעדר הצדדים.